

ingediend op **795** (2020-2021) – Nr. 2
27 september 2021 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Hannes Anaf

over het voorstel van resolutie

van Jeremie Vaneekhout, Johan Danen, Elisabeth Meuleman,
Mieke Schauvliege, Celia Groothedde en Staf Aerts

over de actieve aanpak van leefachterstand bij Vlaamse kinderen en jongeren na corona

Documenten in het dossier:
795 (2020-2021) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Sloomans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Jeremie Vaneckhout;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaïke De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:

Tom De Meester.

INHOUD

I.	Toelichting	4
II.	Bespreking	6
1.	Beschouwingen uit de commissie	6
1.1.	Tinne Rombouts	6
1.2.	Hannes Anaf	10
1.3.	Elisabeth Meuleman	11
1.4.	Kathleen Krekels	11
1.5.	Filip Brusselmans	11
1.6.	Steven Coenegrachts	12
2.	Slotronde	12
2.1.	Reactie van Tinne Rombouts	12
2.2.	Reactie van de indiener	12
2.3.	Aanvullende discussie	15
III.	Stemming	16
	Gebruikte afkortingen	17

Op donderdag 3 en donderdag 10 juni 2021 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het voorstel van resolutie van Jeremie Vaneekhout, Johan Danen, Elisabeth Meuleman, Mieke Schauvliege, Celia Groothedde en Staf Aerts over de actieve aanpak van leefachterstand bij Vlaamse kinderen en jongeren na corona.

Op donderdag 3 juni lichtte Jeremie Vaneekhout het voorstel van resolutie toe. De commissie besprak het en stemde erover op donderdag 10 juni.

(Deze commissievergaderingen werden als videoconferentie georganiseerd.)

I. Toelichting

Jeremie Vaneekhout legt uit dat leden van de Groenfractie dit voorstel van resolutie hebben ingediend wegens hun bezorgdheid over de gevolgen van de coronacrisis voor kinderen en jongeren. Het Vlaamse beleid moet de gevolgen niet alleen zeer duidelijk aanpakken, maar ook in kaart brengen waar ze structureel zijn. Naar analogie met de leerachterstand spreken de indieners hier van leefachterstand.

De coronaepidemie heeft het leven van kinderen en jongeren op zijn kop gezet, constateert de spreker. De doortastende maatregelen waren noodzakelijk en treffen iedereen, maar het meest degenen die daardoor cruciale ontwikkelings-, leer- en leefmomenten misten. Dat is al verschillende keren belicht in het Vlaams Parlement, maar ook aangehaald door het Kinderrechtencommissariaat en de Vlaamse Jeugdraad. Jeremie Vaneekhout refereert aan de boeiende hoorzittingen over het Jongeren- en Kinderrechtenbeleidsplan (*Parl.St. VI.Parl. 2020-21, nr. 478/2*). Het is wetenschappelijk aangetoond dat bepaalde ervaringen maar ook het gemis daarvan een structurele impact kunnen hebben op de toekomst van jongeren. Het commissielid vraagt de aanwezigen terug te denken aan hun eerste kus, eerste pint, eerste fuif, eerste festival, de bosklassen enzovoort, en hoe groot die gebeurtenissen in hun hoofd waren, hoe ze ernaar hebben uitgekeken en hoe de hele wereld instortte als ze niet doorgingen. De huidige generatie jongeren zal bepaalde gemiste ervaringen nooit helemaal meer kunnen inhalen.

Naast relationele en sociale gevolgen is er de impact op de geestelijke gezondheid. De onderzoeken lopen nog, maar er zijn signalen dat er meer jongeren kampen met angsten, dwangstoornissen of andere psychische problemen. Uit enquêtes van de Vlaamse Regering bleek dat een derde van de studenten zich doorheen deze crisis depressief voelden. Ze botsten op al langer bestaande wachtlijsten voor professionele hulp aan kinderen en jongeren. Dat ze soms meer dan een jaar moeten wachten op fundamentele hulp, is in andere tijden al dramatisch, maar nog meer tijdens een gezondheids crisis waar normale sociale omkadering en contacten wegvallen.

Een ander aspect van de coronacrisis is dat de beeldvorming over kinderen maar vooral jongeren te vaak negatief was. De kinderrechtencommissaris bevestigde dat de maatschappelijke reactie bij gelijkaardige voorvallen tegenover jongeren vaak harder is dan tegenover volwassenen. Het optreden van ordediensten tegen volwassen supporters van een voetbalploeg was van een heel andere stijl dan dat tegen de jongeren in het Ter Kamerenbos. Groen vraagt het parlement om het signaal te geven dat er werk moet worden gemaakt van een traject voor beeldvorming over jongeren en voor de omgang tussen ordediensten en jongeren.

Jeremie Vaneekhout benadrukt dat dit voorstel van resolutie zich niet uitsprekt over schuld of verantwoordelijkheid. Het is een gemeenschappelijke opdracht van ordediensten, van de jeugd, van lokale besturen en van de Vlaamse overheid, die dat in goede banen kan leiden.

Kinderen en jongeren liepen een kleiner risico om ernstig ziek te worden door corona maar hebben wel een enorme solidariteit getoond. Groen vindt het belangrijk hen nu op een actieve manier te helpen om de leefachterstand in te halen. Inez Myin-Germeys, professor in de psychiatrie, heeft aangetoond dat in die specifieke fase van biologische ontwikkeling jongeren tussen de 15 en 25 jaar een veel grotere behoefte hebben aan sociale contacten. Ook de gevolgen van beeldschermlessen en -leven zijn niet min. Jongeren hebben meer last van slapeloosheid, piekeren meer en hebben een gebrek aan eetlust. Ze hebben een sterk gevoel van uitzichtloosheid ervaren, waarvan de gevolgen zich verder uitstrekken dan de specifieke coronasituatie. Het valt te verwachten dat de terugslag van het bevrijden van de samenleving ook bepaalde dynamieken in gang zal zetten, al is het maar omdat de economische onzekerheid ook bij hen zwaar binnenkomt.

Voor kinderen en jongeren geldt net als in het algemeen dat sommigen nog harder zijn getroffen dan anderen. Jongeren die het mentaal of sociaaleconomisch al moeilijk hadden, worden doorgaans harder getroffen. Ook daar zijn de gevolgen van corona fundamenteel onrechtvaardig. Dat maakt extra aandacht nodig voor kwetsbare doelgroepen.

Daarom vraagt Groen in het voorliggende voorstel van resolutie de Vlaamse Regering om:

- het kinder- en jongerenperspectief het komende jaar als belangrijke leidraad bij het regeringsbeleid te nemen;
- werk te maken van een buitenomwenteling door op meer plaatsen buiten spelen, ontspannen, feesten enzovoort veilig, haalbaar en leefbaar te maken;
- samen met de lokale besturen een traject op te zetten om de beeldvorming over jongeren, en het wederzijdse begrip en de dialoog tussen jongeren en de ordediensten te herstellen;
- de lokale besturen te ondersteunen bij het omvormen van de zomer en het najaar tot een leefzomer en -herfst, ook voor de niet-georganiseerde jeugd.

Zo kan samen met lokale partners uit het middenveld en het verenigingsleven een rijk aanbod van veilige en aantrekkelijke ontspanningsactiviteiten worden gecreëerd, verduidelijkt Jeremie Vaneckhout. Een jongere formuleerde het treffend door te vragen naar een permanent festivalgevoel tijdens de zomer.

Voorts strekt het voorstel van resolutie tot een actieve steun aan de jeugdsector in zijn zoektocht naar en vorming van kwaliteitsvolle jeugdwerkbegeleiders en vraagt het om daarvoor de nodige randvoorwaarden te creëren.

Het draagt op om bij toekomstige aanpassingen van de coronamaatregelen voldoende aandacht te hebben voor nabije, kleinschalige sociale contacten, dorpsfuiwen en veilige ontmoetingsplaatsen in parken opdat ze dus niet alleen haalbaar zijn voor mensen met tuinen, uiteraard van wat op basis van de coronacijfers op dat moment verantwoord is.

De indieners vragen om op het einde van het lopende school- en academiejaar en ook in 2021-2022 voldoende aandacht te hebben voor de brede menselijke ontwikkeling en de noden en behoeften van kinderen en jongeren. Dat betekent dat er naast de terechte focus op het inhalen van essentiële leerachterstand ook ruimte moet zijn voor brede ontmoeting en ontwikkeling in een schools en ontspannen kader.

Een volgende beschikking uit het voorstel van resolutie houdt in dat de Vlaamse Regering samen met de partners uit de jeugdsector een actieve campagne voert met betrekking tot een juiste en positieve beeldvorming van de Vlaamse jeugd. Ook roept het op tot een adequate tijdelijke uitbreiding van de professionele hulpverlening in de jeugdhulp en geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en

jongeren, om de aangekondigde golf van postcoronaproblemen op te vangen. Daarnaast moet een structurele uitbreiding de wachttijden tot aanvaardbare proporties herleiden.

Bij alle voornoemde werven moet er actief werk gemaakt worden van een doelgroepgerichte benadering zodat kwetsbare jongeren extra bereikt en ondersteund worden.

Jeremie Vaneekhout besluit met een samenvatting. Groen vraagt de Vlaamse Regering om met een brede kinder- en jongerenrechtenblik vooruit te kijken naar de komende maanden. Rekening houdend met wat de kinderen en jongeren hebben meegemaakt, moet ze er zo snel en adequaat mogelijk aan werken dat de coronagevolgen voor hen zo weinig mogelijk structureel worden en dat corona voor hen zoveel mogelijk wordt herleid tot een nare herinnering, die niet blijft doorwerken op hun toekomst.

II. Bespreking

1. Beschouwingen uit de commissie

1.1. Tinne Rombouts

Tegenover extra aandacht voor kinderen en jongeren staat *Tinne Rombouts* positief, zeker als hun levensomstandigheden moeilijk zijn. Toch baart het voorstel van resolutie haar enigszins zorgen. Het licht uit de leefwereld van de kinderen en jongeren heel selectief een aantal elementen. Het commissielid vindt daartussen niet meteen een rode draad en merkt dat bepaalde levensdomeinen niet of nauwelijks aan bod komen, zoals sport, onderwijs, leerstoornissen, migratieachtergrond, beperking enzovoort. De selectiecriteria komen niet erg duidelijk uit de verf.

Wel wil het voorstel van resolutie aandacht voor heel wat thema's waarover in de coronacrisis inderdaad vragen zijn gesteld. Maar daarop zijn er intussen ook duidelijke antwoorden gekomen, stelt Tinne Rombouts.

De aandacht voor de positieve beeldvorming over kinderen en jongeren vindt de spreker terecht. Daarover is de commissie herhaaldelijk eensgezind gebleken. Maar het voorstel van resolutie zelf stelt bepaalde zaken negatiever voor dan ze in werkelijkheid zijn, en laat de kans onbenut om de kracht van kinderen en jongeren als uitgangspunt te nemen. In de discussie over de kadervorming en het aantal monitoren heeft de jeugdsector zich verzet tegen de negatieve beeldvorming en foute voorstelling van het probleem. Toch neemt het voorstel van resolutie die voorstelling over en blijft deze daarmee sluimeren in de parlementaire werking. De spreker roept de commissie op tot alertheid.

Vertrekken van het oogpunt van kinderen en jongeren betekent aandacht voor hun problemen in de ruime zin. Het voorstel van resolutie heeft veel aandacht voor emotioneel gemis en dus de onmogelijkheid tot ontmoeten, fuiven, een pint drinken enzovoort. Veel diepere problemen zoals familiaal geweld en eetstoornissen vermeldt het dan weer niet.

Er worden al heel wat acties ondernomen en heel wat beleid gevoerd met betrekking tot de leefwereld van jongeren, vervolgt Tinne Rombouts. Het voorstel van resolutie laat na die te vermelden. De spreker denkt op de eerste plaats aan het relanceplan Vlaamse Veerkracht.

Na deze algemene bespiegelingen gaat de spreker in op de specifieke voorstellen. Het eerste houdt in dat het kinder- en jongerenperspectief het komende jaar een

belangrijke leidraad bij het regeringsbeleid wordt. Het Vlaamse regeerakkoord is op dat vlak al duidelijk. "Kinderen en jongeren verdienen alle kansen en ruimte om te spelen en zichzelf te ontplooien. Vlaanderen zet in op een kindvriendelijke samenleving, waar de rechten van het kind centraal staan en waar kinderen voluit deel zijn van onze maatschappij.", citeert Tinne Rombouts.

Vervolgens duidt ze het verschil tussen 'kinderen- en jongerenperspectief', zoals het in het voorstel van resolutie wordt genoemd, en 'jeugd- en kinderrechtenperspectief'. De rode draad in het Vlaamse kinder- en jeugdbeleid is: "niet 'over' maar 'voor én met' kinderen en jongeren maken we beleid." Dit sluit aan bij de drie grote beginselen van het Kinderrechtenverdrag. Elk van de rechten kan onder een van de p's – protection, provision, participation – worden ondergebracht. Het Vlaamse jeugd- en kinderenbeleid spreekt bij voorkeur niet van kind- en jeugdreflex of van kind- en jongerenperspectief, maar van jeugd- en kinderrechtenperspectief.

Ten eerste bestaat binnen de welzijnssector al een kindreflex, die onder meer in het kader van het JKP en het Vlaams actieplan seksueel geweld verder zal uitgerold worden. Dit instrument legt sterk de nadruk op het opsporen van kindermishandeling.

Ten tweede dreigt de term kind- en jongerenperspectief de indruk te wekken dat het Vlaamse beleid zou moeten stroken met de meningen van kinderen en jongeren.

Om die twee reden heeft de werkgroep die de evaluatie van het JoKER begeleidde, voorgesteld om te spreken van een jeugd- en kinderrechtenperspectief. Tinne Rombouts wil dit behouden zien in de output van het Vlaams Parlement.

In zijn jeugd- en kinderrechtenbeleid onderscheidt Vlaanderen verschillende instrumenten zoals het JKP, het JoKER, de kinderrechtenmonitor, de aanspreekpunten jeugd- en kinderrechtenbeleid binnen de Vlaamse beleidsdomeinen, het verticale overleg en ten slotte het horizontale overleg met de reflectiegroep jeugd- en kinderrechtenbeleid. Prioriteit 3 van het JKP behelst de versterking en onderlinge afstemming van die instrumenten met het oog op een breed gedragen jeugd- en kinderrechtenperspectief in het Vlaamse beleid.

Daarnaast houdt de term 'jeugd- en kinderrechtenperspectief' beleidsparticipatie in. Die komt tot stand door zowel structureel overleg met bepaalde organisaties als door ad-hocoverleg. Bovendien geldt in heel wat projectoproepen de participatie van kinderen en jongeren expliciet als beoordelingscriterium. Dit beperkt zich niet tot loutere deelname maar behelst ook betrokkenheid bij de invulling, uitrol en evaluatie van het project. Als voorbeelden vermeldt Tinne Rombouts Generatie Veerkracht, het relanceplan om de veerkracht te versterken en OverKop.

Naast het algemene Vlaamse beleid met betrekking tot het jeugd- en kinderrechtenperspectief vermeldt het commissielid ook de specifieke werven, waar kinderen kunnen groeien, zich ontwikkelen en leren, onder andere door te experimenteren, en waarbij het geoorloofd is om fouten te maken en er daarna uit te leren.

Het beleid versterkt de reguliere werking van het jeugdwerk en het jeugdwelzijnswerk. Zo zijn de extra investeringen in Awel en WAT WAT met betrekking tot het mentale welbevinden de commissie ongetwijfeld bekend, veronderstelt Tinne Rombouts.

Ook de uitrol van JKP met zijn vijf transversale beleidsprioriteiten is al uitvoerig in de commissie besproken. Daarvoor is niet alleen beleid vastgelegd, maar ook de nodige budgetten.

De Vlaamse Regering zet in haar jeugdbeleid ook ten volle in op de relance na corona en voert daarover permanent overleg met de jeugdsector. Ze voert de coronasituatie op de voet en werkt in overleg met die sector protocollen uit om een en ander weer mogelijk te maken. Er zijn noodfondsmiddelen voor jeugdinfrastructuur en voor organisaties. Er komt 3 miljoen euro extra voor kinderen en jongeren in kwetsbare situaties.

Wat het lokale jeugdbeleid betreft, herinnert Tinne Rombouts eraan dat de sectorale middelen sedert 1 januari 2016 aan het Gemeentefonds zijn toegevoegd. Vlaanderen heeft daarbij wel steeds expliciet de opvolging van die middelen vooropgesteld en organiseert de nodige metingen. Het zet extra in op de promotie van het label Kindvriendelijke steden en gemeenten en kiest daarbij voor een bottom-up aanpak vanuit de lokale besturen. Met onder andere Bataljong zijn de nodige budgettaire afspraken gemaakt over de begeleiding.

Het voorstel van resolutie vraagt de Vlaamse Regering ook om werk te maken van een buitenomwenteling door op meer plaatsen buitenspelen, ontspannen, feesten enzovoort veilig, haalbaar en leefbaar te maken. Maar op het spelen en bewegen in open lucht zet de Vlaamse Regering nu al duidelijk in, in overleg met de jeugdsector. Onder meer De Ambrassade, de VVSG en Bataljong hebben al heel wat ondernomen om de gemeenten bij te staan om meer buitenruimte te verwezenlijken, ook in het kader van de exitstrategie. Voorts verwijst Tinne Rombouts naar de Zomerstraten en de Jeugdwerkzomer en vermeldt ze dat het stappenplan van de evenementensector aandacht besteedt aan een heel divers publiek, waaronder kinderen en jongeren. In haar relanceplan heeft de Vlaamse Regering uitdrukkelijk gekozen voor kindvriendelijke investeringen in bijkomende speelomgeving. Dat komt letterlijk overeen met wat het voorstel van resolutie nu vraagt.

Het volgende aspect uit het voorstel van resolutie behelst de beeldvorming. Tinne Rombouts erkent ten volle dat die positief moet zijn, op basis van wederzijds begrip en de dialoog tussen diverse actoren. Ook voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers zelf is dat een uitdaging. Minister Dalle heeft zich in de commissie al heel duidelijk geëngageerd tot acties om de relatie en het wederzijdse begrip tussen de jongeren en de ordediensten te bevorderen. Dat overleg is aan de gang, onder andere specifiek voor Brussel.

Het volgende punt uit het voorliggende voorstel van resolutie strekt tot het actief ondersteunen van de jeugdsector met het oog op een afdoend aantal kwaliteitsvolle jeugdwerkers, en tot het creëren van goede randvoorwaarden. Tinne Rombouts verwijst naar haar eerdere opmerking over de reactie van de Vlaamse Dienst Speelpleinwerking, die de zaak in het juiste perspectief geplaatst wil zien, maar ook e-opleidingen heeft georganiseerd. Ten behoeve van de kadervorming zijn ook al de nodige administratieve hervormingen doorgevoerd.

Het voorstel van resolutie roept op om bij de toekomstige aanpassingen aan de coronamaatregelen voldoende aandacht te hebben voor de nabije kleinschalige contacten en daarvoor prioritair mogelijk te maken wat op basis van de coronacijfers van dat moment verantwoord is. Tinne Rombouts stelt dat die zin genuanceerd overkomt. Maar daarover bestaat nu al eensgezindheid. De Vlaamse Regering en de Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben heel wat lessen getrokken uit het pandemiebeleid, en zeker uit de erg strenge eerste lockdown. Iedereen was verrast door de omstandigheden, die niemand zich had kunnen of durven in te denken. De virologische adviezen hadden een geweldige impact op het leven en de samenleving. Maar door overleg en door uitwisseling van ervaringen, met onder andere kinderen en jongeren, is al sinds mei 2020 alles in het werk gesteld en het debat aangegaan met de virologen om activiteiten voor kinderen en jongeren in veilige omstandigheden mogelijk te maken.

De scholen zijn zo maximaal mogelijk open gebleven. Er is duidelijk geworden dat de school in het leven van de jeugd veel meer betekent dan het lesgeven alleen. Sport- en jeugdactiviteiten zijn nooit nog helemaal opgeschort. Ook voor niet-georganiseerde jongeren waren permanent buitenactiviteiten toegestaan, weliswaar in kleinere groepjes. Het was inderdaad een uitdaging om te werken binnen de grenzen van de virologen, maar het beleid heeft steeds gestreefd naar zoveel mogelijk ruimte voor kinderen en jongeren. Ook bij de exitstrategie zal dit een belangrijk aandachtspunt blijven. De regering heeft uit de ervaringen geleerd en aangetoond dat ze er op een goede en gezonde manier mee zal blijven omgaan.

Punt 8 van het voorstel van resolutie betreft een campagne in samenwerking met de jeugdsector met het oog op een juiste beeldvorming over de Vlaamse jeugd. Tinne Rombouts heeft moeite met de definiëring van 'juiste'. Wie zal dan bepalen wat juist is? Iedereen zal wel juistheid nastreven, maar zoals het hier staat, lijkt het wel een Ministerie van de Waarheid te veronderstellen.

In die positieve beeldvorming zullen de kinderen en jongeren zich vooral ook moeten herkennen. Dat vormt voor de meerderheid en de Vlaamse Regering het uitgangspunt. Op signalen dat die herkenning niet goed zit, hebben ze gereageerd door in de beheersovereenkomst met de VRT afspraken op te nemen over de representativiteit en de beeldvorming van kinderen en jongeren. Daarin heeft de regering ook rekening gehouden met het advies van de Vlaamse Jeugdraad. Ook het programmacharter van de audiovisuele sector bevat afspraken over hoe kinderen en jongeren in beeld worden gebracht. De jeugdsector is eveneens betrokken bij het overleg over de deontologische code voor journalisten.

Daarnaast pleit de spreker om te geloven in de kracht van kinderen en jongeren om zelf hun leven genuanceerd in beeld te brengen. Daartoe krijgen jeugdmedia-organisaties de nodige steun. Voorbeelden zijn te vinden bij STAMPmedia en Studio Jij. Voorts krijgt het informatieplatform WAT WAT alle kansen voor campagnes om jongeren op maat te informeren. De spreker wijst op de motiverende rol die ze kunnen spelen met betrekking tot de vaccinatie van kinderen en jongeren.

Het negende punt van het voorstel van resolutie houdt in dat de Vlaamse Regering werk maakt van een voldoende grote, tijdelijke uitbreiding van de professionele hulpverlening in de jeugdhulp en geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren om de aangekondigde golf van postcoronaproblemen op te vangen. "Daarnaast moet een structurele uitbreiding worden opgezet die de wachttijden tot aanvaardbare proporties herleidt", citeert Tinne Rombouts. Ook zij krijgt signalen dat jongeren soms langer op hulpverlening moeten wachten. Zoiets is heel moeilijk vooraf in te schatten. Van wie dat wel doet, verwacht de spreker een duidelijke motivering en onderbouwing. Het zal erop aankomen zo sterk mogelijke netwerken te blijven organiseren om elke vraag zo vroeg mogelijk op te vangen. Dat moet de eerste stap blijven. De effectieve hulpverlening is de tweede stap. Het jeugdwerk is een voorbeeld van een dergelijk netwerk en de eerste uitlaatklep voor heel veel jongeren. Ook sport- en culturele activiteiten zijn voorbeelden.

Daarnaast is er het preventieve aspect, dat de afgelopen periode duidelijk ter harte is genomen met initiatieven als Awel en de JAC's.

Met betrekking tot de effectieve hulpverlening wijst Tinne Rombouts op de extra injectie van liefst 75 miljoen euro, een stijging met 15 procent. Of die echt groot genoeg is, zal nog moeten blijken, maar hopelijk lenigt ze de grootste noden. Intussen kan het voortraject helpen vermijden dat al te veel jongeren in de geestelijke gezondheidszorg terechtkomen. De verdere opvolging blijft een permanent aandachtspunt, maar ook in dit verhaal mag de nuance niet verloren gaan, pleit het commissielid.

Als tiende punt van hun voorstel van resolutie vragen de indieners om actief werk te maken van een doelgroepgerichte benadering, zodat kinderen en jongeren in armoede of die kampen met onderliggende gezondheidsproblemen, geestelijke gezondheidsproblemen of andere zorgen, extra worden bereikt en ondersteund. Tinne Rombouts vindt een doelgroepgerichte benadering noodzakelijk in elk beleidsdomein, maar het is ook al de huidige aanpak van de Vlaamse Regering. Kinderarmoede is bijvoorbeeld een uitdaging voor elk beleidsdomein, ongeacht of het nu Sport, Onderwijs, Jeugd of een ander domein is. Zoals gezegd is dat ook de aanpak van de regering. Laagdrempelige aanspreekpunten zijn Awel, de JAC's en de CGG's. De Huizen van het Kind zorgen voor nieuwe injecties ten aanzien van de lokale besturen, die dicht bij de kinderen en jongeren staan. Voor hen trekt de Vlaamse Regering 1 miljoen euro extra uit voor experimentele projecten van armoedebestrijding. In het Horizontaal Integratie en Gelijke Kansenbeleidsplan maakt de regering 200.000 euro vrij voor projecten met een geïntegreerd aanbod van preventieve gezinsondersteuning, gelinkt aan integratie en inburgering.

Hiermee heeft Tinne Rombouts een samenvatting gebracht van het vele dat ze had willen zeggen. Ze concludeert dat het voorstel van resolutie om moeilijk te begrijpen redenen enkele specifieke aspecten belicht, en daardoor het hele levensdomein van kinderen en jongeren onevenwichtig in beeld brengt. Ze bevestigt dat bepaalde elementen eruit belangrijke aandachtspunten vormen, maar daarvan maakt de Vlaamse Regering nu al uitdrukkelijk werk. De spreker mist in het voorstel van resolutie de concrete meerwaarde ten opzichte van het huidige beleid, waarmee de indieners geen rekening lijken te houden.

Hoewel Tinne Rombouts alle sympathie kan opbrengen voor de aandacht die de indieners voor kinderen en jongeren vragen, zal CD&V om de vermelde redenen het voorstel van resolutie niet goedkeuren.

1.2. Hannes Anaf

Hannes Anaf heeft Tinne Rombouts een half uur lang aanhoord om dan te verneemen dat het nog maar een samenvatting was. Was dit filibusteren? Zoiets heeft geen enkele toegevoegde waarde, oppert Hannes Anaf. Tinne Rombouts mist in het voorstel van resolutie een rode draad maar haalt vervolgens in haar eigen betoog alles aan wat van dichtbij of heel ver met het jeugdbeleid te maken heeft. Dat vindt Hannes Anaf ronduit hallucinant.

Vooruit zal het voorstel van resolutie steunen. Het kind- en jongerenperspectief komt niet genoeg aan bod in de samenleving. In een crisis komt zoiets duidelijker tot uiting, met alle gevolgen van dien voor de jeugd. De ambities van het voorstel van resolutie zijn dan ook terecht, maar Hannes Anaf mist daarin wel enigszins de middelen voor een slagkrachtig beleid. Om te voorkomen dat de coronacrisis een levenslange impact op de jeugd zou hebben, zullen acties op korte termijn niet volstaan en zal er gedurende vele jaren extra aandacht nodig zijn voor kinderen en jongeren. De aanpak van de leerachterstand zal de hele schoolcarrière moeten worden opgevolgd en bijgestuurd, zoals Hannelore Goeman al heeft aangekaart in de Commissie voor Onderwijs. Elk beleidsdomein zal nu en in de toekomst voldoende oog moeten hebben voor het kindperspectief.

Het commissielid vindt dat de gevraagde uitbreiding van de professionele hulpverlening voor de jeugd niet tijdelijk, maar structureel en duurzaam hoort te zijn.

Voor zover hij het betoog van Tinne Rombouts heeft kunnen doorgronden, ziet Hannes Anaf daarin een uitgestoken hand om het voorstel van resolutie met alle beschikbare details aan te vullen. Dat zou dan wel een heel lange resolutie opleveren maar is misschien een teken dat de meerderheid het voorliggende voorstel van resolutie genegen is.

1.3. Elisabeth Meuleman

Commissievoorzitter *Elisabeth Meuleman* beseft dat de spreektijden onbeperkt zijn maar vraagt om een bespreking te beperken tot de essentie, in dit geval de inhoud van het voorliggende voorstel van resolutie. In die zin vindt ze de inleidende opmerkingen van Hannes Anaf moedig. De commissievoorzitter vindt dat uitwaaieren een betoog niet noodzakelijk versterkt.

1.4. Kathleen Krekels

Kathleen Krekels heeft als lid van de Commissie voor Onderwijs soms de commentaar gekregen dat daar veel wordt gebabbeld, maar blijkbaar gebeurt dat dus ook in andere commissies.

Wat het voorstel van resolutie betreft, waarschuwt de spreker voor doorschieten in de bezorgdheid. De jeugd, en zeker die boven de twaalf jaar, heeft heel wat restricties moeten verwerken. Maar de manier waarop ze de periode hebben ervaren en achter zich zullen laten, zal van persoon tot persoon verschillen. Verkeerde veralgemeningen zijn dan ook te vermijden. Beter is meer inzet op een individuele aanpak.

De indieners wekken de indruk dat ze het onderwijs als een loutere kennismachine zien, die zou losstaan van een bredere menselijke ontwikkeling. Het onderwijs staat inderdaad voor kennis, maar ook voor de algemene ontwikkeling van het kind, beklemtoont Kathleen Krekels. Voor de N-VA horen die zaken samen. Welbevinden is al lang een aspect van het onderwijs. Jongeren hebben een natuurlijke leergierigheid en leershonger, die met kennis moet worden aangemoedigd. Dan zal het kind zich beter voelen. In de tekst van het voorstel van resolutie lijkt dit alles in vakjes te zijn gesplitst.

Met Generatie Veerkracht komt de Vlaamse Regering tegemoet aan de nood om het onderwijs niet te verengen tot de kennisopdracht. Tinne Rombouts heeft het plan terecht binnen de ruimere JKP-context gesitueerd. Het voorstel van resolutie laat uitschijnen dat het onderwijs buiten die bredere sociale context zou staan. Het JKP heeft ook oog voor fenomenen als cyberpesten, voor de bescherming van de lichamelijke en geestelijke integriteit en voor de ontwikkelingsgerichte aanpak van jongeren in een moeilijker parcours. Het Vlaamse beleid komt kortom al tegemoet aan de vragen in het voorstel van resolutie. Het onderwijs is al lang geen eilandje meer. Het is dan ook niet meer aan de orde om op te roepen om dat op te lossen.

De gevraagde acties van de Vlaamse Regering, en daarmee het voorstel van resolutie in zijn geheel, schieten hun doel eigenlijk voorbij, concludeert Kathleen Krekels.

1.5. Filip Brusselmans

Filip Brusselmans dankt Tinne Rombouts omdat ze op zijn vraag haar betoog wat heeft gerekt, wat hem de gelegenheid heeft geboden nog op tijd een andere vergadering te verlaten en in deze commissie aan het woord te komen.

Aan de indieners van het voorstel van resolutie, en specifiek aan Jeremie Vaneeckhout, dicht Filip Brusselmans de enorme verdienste toe om te vertrekken vanuit een oprechte bezorgdheid voor de jeugd. Vlaams Belang en Groen verschillen over veel zaken van mening, maar hiervoor krijgt Jeremie Vaneeckhout een pluim van Filip Brusselmans.

Het commissielid gaat akkoord met de algemene principes van het voorstel van resolutie. Wel vindt hij het beeld van de jeugd in het voorstel van resolutie te

veralgemenend. Als jongeren voorzitter en lokaal aanspreekpunt heeft Filip Brusselmans gezien hoe heel wat jongeren sterker uit de crisis zijn gekomen en het helemaal niet moeilijk hebben gehad. Dat neemt niet weg dat heel wat andere jongeren het inderdaad zwaar hebben gehad, niet in het minst de extra kwetsbaren. Het beeld dat doorheen het voorstel van resolutie doorschemert, is echter fatalistisch en stemt niet overeen met de samenleving. Van de andere kant is het de verantwoordelijkheid van een parlement om voor iedereen te zorgen en zeker voor de meest kwetsbaren. Wie daarvoor extra stappen bepleit, zal in Filip Brusselmans geen tegenstander vinden.

Het voorstel van resolutie bespeelt in zijn ogen wel erg algemene principes, waarbij het commissielid zich afvraagt wat het concreet zal opleveren. Het brengt inderdaad aandachtspunten aan om verdere commissiebesprekingen op te baseren. Erg effectief is het niet om dit alles in een voorstel van resolutie op een hoopje te gooien, maar aangezien het een nuttige wake-upcall kan opleveren, staat Filip Brusselmans er niet weigerachtig tegenover. Het Vlaams Belang zal niet tegen het voorstel van resolutie stemmen, kondigt hij aan.

1.6. Steven Coenegrachts

Steven Coenegrachts dankt *Jeremie Vaneekhout* voor het voorstel van resolutie. Iedereen zal de bezorgdheid voor de jeugd wel delen, zeker in de huidige en voorbije tijden waarin corona diepe sporen heeft nagelaten. Het voorstel van resolutie schenkt dan ook terecht aandacht aan het geestelijke welbevinden van jongeren. Het heeft de verdienste dit terug onder de aandacht te brengen.

Ook voor *Tinne Rombouts* neemt *Steven Coenegrachts* het op. Ze heeft heel wat werk gestoken in het antwoord op het voorstel van resolutie en in de verantwoording van de positie die haar fractie inneemt. In het verleden is de meerderheid soms al te summier, en zelfs ronduit bot en onvriendelijk geweest tegen indieners van een voorstel van resolutie. Het werk dat *Tinne Rombouts* zich ervoor heeft getroost, verdient lof.

Steven Coenegrachts heeft van *Tinne Rombouts* begrepen dat het voorstel van resolutie heel wat elementen bevat die de meerderheid deelt, maar waarop ze ook al heel wat antwoorden heeft geboden. Daarvan heeft *Tinne Rombouts* een vrij exhaustieve opsomming gemaakt. Zelf vestigt *Steven Coenegrachts* de aandacht op de vierde vraag uit het voorstel van resolutie, met betrekking tot de lokale besturen. Op dat vlak beweegt nu al heel wat, met de zomerscholen en met de specifieke projectoproep naar de lokale besturen in verband met het geestelijke welzijn. Als *Tinne Rombouts* heeft willen aantonen hoeveel van het gevraagde al in de steigers staat, sluit *Steven Coenegrachts* zich daarbij aan.

2. Slotronde

2.1. Reactie van *Tinne Rombouts*

Tinne Rombouts bevestigt dat ze bij een voorstel van resolutie waarin de indieners tijd en energie hebben gestoken, heeft willen aantonen dat ze wel degelijk over die punten heeft nagedacht en is nagegaan of de regering nu al werk maakt van die vragen of niet. Ze leidt nu uit de opmerkingen af dat de oppositie kortere commentaren en minder onderbouwing prefereert en zal die boodschap onthouden.

2.2. Reactie van de indiener

Jeremie Vaneekhout drukt zijn dank uit voor alle ontvangen feedback en voor de woorden van erkenning voor het initiatief en voor de liefde voor de Vlaamse

kinderen en jongeren, die de hele commissie deelt. Daaraan hebben alle fracties in het voorbije zittingsjaar authentiek vorm willen geven.

Aan Tinne Rombouts laat de spreker weten dat hij op zich geen problemen heeft met de lengte van haar spreektijd. Maar het was op haar vraag dat de commissie had beslist om de bespreking van het voorstel van resolutie niet meteen na de toelichting van 3 juni aan te vatten. In de extra tijd die dat uitstel heeft opgeleverd, heeft ze dan alle punten van de resolutie in een tabel ondergebracht, met in de kolom daarnaast een motivering van de geplande niet-goedkeuring van elk punt. Dat is dan uitgemond in een opsomming van de hele bevoegdheid Jeugd van minister Dalle en van alle Vlaamse jeugdbeleidsaspecten. Die opsomming is vervolgens gelinkt aan een veronderstelde interpretatie die het voorstel van resolutie zou geven, om uiteindelijk te kunnen concluderen dat dit volstrekt onnodig is. Dat betreft Jeremie Vaneekhout.

Wel terecht vindt hij de vraag van Filip Brusselmans of de voorgestelde maatregelen ook effectief zullen zijn. Die afweging hebben ook de indieners gemaakt. Jeremie Vaneekhout is er op basis van de zaken die hij in het voorbije jaar heeft gezien, maar ook nu nog steeds ziet, van overtuigd dat een dergelijke resolutie nodig is. Het Vlaams Parlement zou meer initiatief moeten tonen ten aanzien van de Vlaamse Regering en het beleid om de noodzakelijke inhaalbeweging met betrekking tot leefachterstand van kinderen en jongeren al in het komende halfjaar waar te maken, niet in de komende drie of vier jaar.

Als sommigen in de commissie komen beweren dat alles al naar behoren loopt en wel in orde zal komen, dan gelooft Jeremie Vaneekhout hen niet. Uit de reactie die hij nog maar op 9 september heeft gehoord in verband met de mondkemperplicht op examens, leidt hij af dat het jongerenperspectief niet vooraan staat. Recent kwam opnieuw in het nieuws dat jongeren meer dan zes maanden moeten wachten op noodzakelijke professionele hulpverlening. Dat toont aan dat Vlaanderen niet klaar is om de impact van de coronacrisis op te vangen. De recente incidenten van jongeren met de politie en ordediensten overtuigen hem er niet van dat het herstel van die verstandhouding snel genoeg gaat. Intussen is al bekend hoe festivals van 75.000 mensen kunnen worden georganiseerd, maar nog niet hoe dat zit met een Chirofuij van 300 mensen.

Dergelijke argumenten hebben Groen ertoe bewogen het hele Vlaamse – en federale – beleid een schop onder de kont te geven om deze zaken centraler te plaatsen en er actiever mee aan de slag te gaan. Jeremie Vaneekhout heeft moeite met een reactie die alles punt per punt wegzet als niet concreet genoeg. Mocht het Vlaams Parlement alle voorstellen van resolutie, ook die van de meerderheid, beoordelen op de vraag of ze wel concreet genoeg zijn, zouden er heel weinig resoluties overblijven. Groen heeft net een signaal willen geven over een brede waaier aan facetten die het belangrijk genoeg vindt om mee aan de slag te gaan.

Sommige punten van kritiek zijn terecht. Sport had misschien een plaats moeten hebben in het voorstel van resolutie. Voor zoiets bestaan nu eenmaal amendementen, in plaats van meteen alles weg te stemmen. Eetstoornissen, familiaal geweld en jeugdhulpverlening komen wel degelijk al aan bod in het voorstel van resolutie.

Tinne Rombouts argumenteert ook dat het voorstel van resolutie niet de juiste terminologie zou gebruiken. Zo zou 'jeugdreflex' niet meer worden gebruikt. Maar 'reflex' staat nergens in het voorstel van resolutie. Ook woorden als 'jongerenperspectief' en 'kindperspectief' zouden volgens hetzelfde commissielid in onbruik zijn geraakt. Nochtans lanceert de Vlaamse kinderrechtencommissaris het ene advies na het andere om het kindperspectief centraal te stellen.

Met een politieke afweging om een voorstel van resolutie van de oppositie niet te steunen, kan Jeremie Vaneekhout vrede nemen. Veel meer moeite heeft hij met een pleidooi dat absoluut argumenten wil aandragen om het toch maar niet te moeten goedkeuren.

De spreker gaat akkoord met de opmerking van Hannes Anaf over de middelen en over het structurele karakter. Wel maakt Groen in zijn punt over hulpverlening en geestelijke gezondheidszorg het onderscheid tussen een tijdige capaciteitsverhoging en structurele hulpverlening. In de voorbije twee weken zijn veertienjarigen op een tragische manier uit een ziekenhuis weggestuurd toen ze hulpverlening vroegen. De cijfers van de Staten-Generaal Geestelijke Gezondheidszorg hebben opnieuw aangegeven dat het maanden wachten is op de gewenste hulpverlening. Daarom moeten de Commissie voor Jeugd en het hele Vlaamse Parlement duidelijk maken dat ze de komende maanden essentieel vinden.

Voor de interpretatie van Kathleen Krekels kan Jeremie Vaneekhout begrip opbrengen, maar mocht ze de tekst oprecht lezen, zou ze hopelijk toch inzien dat deze niet op die manier over onderwijs handelt. Het voorstel van resolutie pleit net wel voor de combinatie van leren en leven en om de brede ontwikkeling en de leeruitdaging van het onderwijs te koppelen.

Filip Brusselmans maakt gewag van een fatalistische beeldvorming. Jeremie Vaneekhout wijst op de waarschuwingen van kinder- en jeugdexperts en -psychiaters voor de posttraumatische crisiseffecten. Hopelijk hoeft hij Tinne Rombouts, een partijgenoot van minister Wouter Beke, er niet van te overtuigen dat er nu al een probleem is en dat elke stijging in de vraag dit probleem de komende maanden alleen zal doen toenemen. Filip Brusselmans maakt terecht melding van de kracht van de jongeren, maar ook het voorstel van resolutie vertrekt daarvan. Heel wat kinderen en jongeren vinden inderdaad vlot hun weg, en heel wat van hen hebben in de coronacrisis helemaal niet afgezien. Hopelijk zijn het er zoveel mogelijk, maar dat neemt de verantwoordelijkheid niet weg ten aanzien van degenen die het wel nodig hebben.

Op de eveneens terechte vraag over de effectiviteit van het voorstel van resolutie antwoordt Jeremie Vaneekhout opnieuw met het argument van de schop onder de kont.

Groen is er niet van overtuigd dat het kind- en jongerenperspectief voldoende aanbod komt in alle aspecten van de dagelijkse praktijk van de Vlaamse Regering. Van versoepelingen wordt te weinig nagegaan hoe ze op de leefwereld van kinderen en jongeren kunnen worden toegepast. Vlaanderen is evenmin klaar om uitgestelde corona-effecten op te vangen. Er ligt geen plan klaar voor een instroom vanaf 1 september. Scholen zijn klaar om begeleidingstrajecten op te starten, maar de leerlingen haken af. Ze verwachten een capaciteitsprobleem in september.

Jeremie Vaneekhout hecht dan ook geen geloof aan de onrealistische beweringen van de meerderheid dat Vlaanderen klaar is om een nieuwe golf van postcoronaproblemen op te vangen. Vandaar dit voorstel van resolutie als startpunt en als drijfveer voor het Vlaamse beleid van de komende twee jaren. De komende negen maanden zullen cruciaal zijn om de naschokken van corona in het leven van kinderen en jongeren op te vangen. Psychiaters hebben aangegeven dat voor hen het gebrek aan sociale contacten veel zwaarder zal doorwegen dan voor volwassenen. Tussen 15 en 25 jaar leidt een gebrek aan spontane sociale contacten in de onmiddellijke omgeving tot meer sociale problemen en stoornissen, ook op de lange termijn. Vandaar de nood aan een versnelling, besluit Jeremie Vaneekhout.

2.3. Aanvullende discussie

Kathleen Krekels heeft de tekst wel degelijk goed gelezen. De indieners willen in het onderwijs het leren aan de algemene ontwikkeling linken. Vandaar dat *Kathleen Krekels* duidelijk heeft willen maken dat dit eigenlijk al gebeurt.

Op de laatste argumentatie van *Jeremie Vaneckhout* antwoordt het commissielid dat kinderen inderdaad sociale contacten en ontwikkeling hebben gemist in de coronacrisis. Vooral voor de twaalfplussers is dat inderdaad een probleem. Kinderen tot twaalf jaar hebben wel nog vrij veel mogen doen, bijvoorbeeld een sportclub bezoeken en een hobby beoefenen. Voor hen zou het nog wel kunnen meevallen. Zoals gezegd is er nood aan individuele analyses. Voor kinderen die zo al gevoelig zijn, heeft de coronacrisis die gevoeligheid nog versterkt. De bewering dat er een golf over ons heen zal komen, is terecht, maar dat zou hoe dan ook zijn gebeurd. Het beleid moet alert zijn voor de effecten van corona op kinderen die altijd al kwetsbaar zijn geweest, in de leeftijdscategorie die *Jeremie Vaneckhout* heeft vermeld. Die alertheid zit echter al vervat in het plan *Generatie Veerkracht* van de Vlaamse Regering.

Tinne Rombouts gelooft, zoals de hele commissie, in de bedoeling om de aandacht voor kinderen en jongeren voorop te stellen en te laten doorstromen naar alle beleidsdomeinen. *Jeremie Vaneckhout* geeft elementen aan die een antwoord behoeven, maar geeft ook al te kennen dat hij niet gelooft dat het beleid ze goed zal aanpakken of er klaar voor is. Bezorgd moeten volksvertegenwoordigers en politiek verantwoordelijken zeker zijn. Maar met wie beweert dat er vandaag geen aandacht naar die problemen zou gaan, gaat *Tinne Rombouts* niet akkoord. Juist daarom heeft ze de acties en besluitvorming opgesomd die de duidelijke en fundamentele inzet van vandaag aantonen. Of dat genoeg is, zal afhangen van wie het beoordeelt. CD&V vindt de huidige acties de juiste aanpak. Mocht dit niet blijken te volstaan, dan moet de regering bijsturen. Maar de Vlaamse Regering is dit permanent aan het afwegen en zal dat ook op dit vlak doen.

Nog nooit is *Tinne Rombouts* zo duidelijk als vandaag getuige geweest van aandacht voor de noden van de kinderen en jongeren en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke bijsturingen in alle bevoegdheidsdomeinen. Ze geeft minister *Benjamin Dalle* een pluim omdat deze zijn bevoegdheid Jeugd aanwendt als motor om bij elke minister de jeugd hoger op de agenda te krijgen, over de partij- en zelfs gewestgrenzen heen.

Tinne Rombouts gelooft dan ook in de acties van vandaag, net als in de eventuele bijsturingen waar die later nodig zijn en de flexibiliteit waarmee die zullen gebeuren. In het voorstel van resolutie, dat weliswaar van de beste intenties vertrekt, vindt ze niets dat daarin nog een concreet verschil zou maken. *Jeremie Vaneckhout* beweert dat de meeste resoluties niet erg concreet zouden zijn, maar *Tinne Rombouts* vindt dat aspect wel degelijk belangrijk. Vlaamse volksvertegenwoordigers die hun werk ernstig nemen, zijn er niet alleen op uit om signalen te geven maar proberen ook effectief het verschil te maken. Vandaar dat ze heeft willen verduidelijken dat de onderliggende acties bij de gevraagde signalen nu al bestaan.

De spreker herhaalt dat een dergelijke resolutie hoe dan ook zou moeten vertrekken vanuit een positieve beeldvorming en vanuit de kracht van de jongeren. Dat mist ze in de voorliggende tekst.

Ze herinnert aan het steven om heel Vlaanderen in aanmerking te laten komen voor het label van kindvriendelijkheid. Minister *Dalle* wil volgens zijn JKP de motor zijn om in alle beleidsdomeinen het denken vanuit een jeugd- en kinderrechten-

perspectief een plaats te geven. Tinne Rombouts gelooft daar ten volle in en gaat ervan uit dat dit streven duurzaam wordt voortgezet.

Jeremie Vaneekhout gaat ervan uit dat zijn meningsverschil met Tinne Rombouts fundamenteel is. Hij is er niet van overtuigd dat de huidige acties, bijvoorbeeld op het vlak van geestelijke gezondheidszorg en structurele jeugdwerkmiddelen, helemaal aan de noden beantwoorden, laat staan dat ze nog een buffer zouden mogelijk maken voor de te verwachten toename. Zowel de vorige als de huidige Vlaamse Regering hebben nagelaten om de nodige structurele maatregelen te treffen. De wachtlijsten in de geestelijke gezondheidszorg bestonden al voor de coronacrisis, maar de crisis zal het beleid helemaal met de rekening presenteren. Jeremie Vaneekhout verwacht niet dat Vlaamse Veerkracht dit zal oplossen.

Wat de beeldvorming betreft, erkent de spreker dat het jeugdwerk zelf heeft aangegeven dat er geen acuut probleem is om monitoren te vinden, en dat de Vlaamse jeugd geëngageerd is. Zoiets zou Jeremie Vaneekhout allerm minst tegenspreken, wat niet wegneemt dat bepaalde vormen en instroommomenten node zijn afgelast. Op termijn dreigt dit het Vlaamse jeugdwerk voor uitdagingen te plaatsen. Tinne Rombouts gaat ervan uit dat het huidige Vlaamse beleid ter zake wel zal volstaan. Groen vraagt daarentegen een extra inspanning om zowel de randvoorwaarden als de beeldvorming te verbeteren en zo een extra instroom te garanderen die de te verwachten toekomstige problemen zou verhelpen. Op dit moment zullen zich nog geen acute problemen voordoen, maar de komende jaren zal het jeugdwerk de rekening gepresenteerd krijgen, verwacht Jeremie Vaneekhout.

Aan Kathleen Krekels antwoordt de indiener dat de passus met betrekking tot het onderwijs mede zo uitdrukkelijk is wegens de recente debatten over een tijdelijke afbouw van het vak lichamelijke opvoeding om voorrang te geven aan de essentiële vakken voor de kennisverwerving. Groen vindt dat naast kennisverwerving ook andere vaardigheden essentieel zijn. Die mag men niet opofferen aan een inhaalbeweging voor de leerachterstand. Hetzelfde geldt voor buitenschoolse activiteiten en culturele voorstellingen. Groen vraagt die niet te schrappen om bijvoorbeeld wiskundekennis bij te schaven.

Wat het JKP betreft, leidt Jeremie Vaneekhout uit de opmerkingen van de Vlaamse Jeugdraad en de Vlaamse kinderrechtencommissaris af dat Vlaanderen wellicht niet in 2024, laat staan in 2022, een jongerenregio zal zijn. Dat wijt hij niet aan een gebrek aan goede intenties en engagement van minister Dalle, maar aan de brede beleidsuitdaging op allerlei domeinen.

Het voorstel van resolutie vraagt niet om dit alles op te lossen voor tien jaar, maar om in het komende jaar een extra inspanning te doen om de coronaweerslag op te vangen, besluit Jeremie Vaneekhout.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 6 stemmen tegen 5.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Hannes ANAF,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CGG	centrum voor geestelijke gezondheidszorg
JAC	jongerenaanbod van het CAW
JKP	jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan
JoKER	kind- en jongereneffectrapport
VRT	Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten